

[Haunstrup Glemmensen.]

for byggeriet i dette efterår, for erhvervslevets produktion i dette efterår, og ikke mindst hr. J. O. Krag var jo førende og hjælpsom på dette område over for sin politiske ordfører og rykkede ham til undsætning, vel for at udnytte taletiden mere og udbygge disse ting. Men trods det, at disse forudsigelser, disse spådomme, viste sig ganske urealistiske, fortsattes der med næsten tilsvarende dystre spådomme. Jeg synes, det er beklageligt, at socialdemokratiet, og ikke mindst dets formand, har udviklet sig til næsten kroniske økonomiske pessimister; ligegyldigt hvilke lyspunkter der er, er man fuld af bekymring over for fremtiden. Jeg føler trang til på denne baggrund i en parentes at minde om, ikke mindst over for socialdemokratiets formand, at moderne medicinindustri faktisk har udviklet lægemidler, der kan være ganske effektive over for mennesker, som lider af tvangstanker og vedvarende alvorlige depressioner.

Det er imidlertid ikke nok for at sikre den samfundsøkonomiske balance kun at konstatere, hvordan det hele har udviklet sig. Der er behov for anvendelse af adskillige politiske midler. Økonomisk balance kan vel opnås, både ved at man begrænser forbruget, og/eller ved at man øger produktionen i forhold til forbruget. På længere sigt er det utvivlsomt det mest konstruktive at forsøge at øge produktionen stærkere end forbruget, netop når der er manglende balance som årsag til vore vanskeligheder. I et samfund, hvor det offentlige efterhånden beslaglægger mellem 40 og 50 pct. af al indkomst og beskæftiger flere mennesker end landets største erhverv, industrien, kan en sådan tilpasning, et sådant forsøg på at genskabe økonomisk balance, ikke foregå, uden at også det offentliges dispositioner og udgifter vurderes meget nøje. Man kan næppe afvise, at det offentliges stærke ekspansion i løbet af 1960'erne er en væsentlig årsag til den manglende balance, der giver sig udslag i, at vi trods fuld beskæftigelse, trods højkonjunktur, ikke er i stand til at indtjene den valuta, vi har brug for.

Regeringen erkendte denne sammenhæng ved straks efter sin tiltræden at beskære den tidligere regerings planlagte udgifter med ca. 600 mill. kr. og ved i år at beskære ud-

giftsbudgettet med 225 mill. kr. Samtidig blev takten i statens personaleansættelser begrænset, og der blev lagt loft over personaleantallet ved en række styrelser. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt. Vi har nu den gunstige situation, at kommunalreform, tjenestemandreform og ændret byrdefordeling har skabt forudsætninger for at komme mange urimelige kinesiske refusions-systemer til livs og for at sikre, at en decentralisering virkelig kan gennemføres. Jeg tror, det er af værdi også for hele omdømmet af offentlig aktivitet, at den offentlige administration gøres langt mere effektiv, gøres mere økonomisk, hurtigere og smidigere. Ikke mindst spørgsmålet om hurtighed vil jeg gerne have lov til at sætte en kraftig streg under; det gælder ikke mindst inden for de socialpolitiske områder, hvor socialministeren jo har taget et overordentlig prisværdigt initiativ, men det gælder også på andre områder, at offentlig forvaltning må gennemføres hurtigere, end vi hidtil har været vidne til.

Jeg må også indskyde den bemærkning, netop når der er tale om at overføre opgaver fra de centrale statsorganer i Kongens København til de nye storkommuner, at man ikke mindst fra folketingets side nøje må følge, hvordan personaleudviklingen bliver inden for de områder, der afgiver opgaver. Vi ved vel, at de områder, der skal overtage opgaver, i et vist omfang får behov for stigende personale, men vi skal i høj grad vurdere dér, hvor opgaverne bliver færre.

Lad mig som eksempler på decentraliseringsmuligheder nævne, at f. eks. opgaverne under de stærkt voksende direktorater under socialministeriet, f. eks. direktoratet for børne- og ungdomsforsorg og revalideringsdirektoratet, snarest bør henlægges til lokale myndigheder, og lad mig føje til, at ikke mindst inden for byggelovgivningen er tilsynsbestemmelserne overordentlig veludbyggede; der må også på dette område kunne gennemføres en decentralisering af tilsynsmyndigheden og en højst tiltrængt forenkling af hele sagsbehandlingen.

Men dertil kommer, at der i dag er mange bestemmelser i de forskellige love, som i og for sig er uden betydning i dagens samfund, men som af tradition stadig opretholdes og giver anledning til et unødigt administra-